

Ang Nakatagong Kasaysayan ng Talatang Ikaapatnapu — Bilang Apat

Pagsubok at Pagwawagi: Ang Pagbuo ng Larawan ng Halimaw at ang Paglalagay ng Tatak sa mga Pantas

Jeff Pippenger
2024-09-23

Ang linyang propetiko na naglalarawan sa pagsubok na kinakatawan ng pagbuo ng larawan ng hayop sa Estados Unidos ay kaparalelo sa tatlong palatandaan na kumakatawan sa linya ng Konstitusyon. Magkaparalelo silang tumatakbo, at nag-aambag sila ng tiyak na kabatirang tumutugon sa kabilang linya. Paanong yaong mga makapapasa sa pagsubok ng larawan ng hayop ay mahahandang lumakad sa liwanag na nagmumula sa silid-trono ng Diyos, sa panahon ng pag-uusig na nagsisimula sa batas ng Linggo sa Estados Unidos? Ano ang katangian ng pagsubok ng pagbuo ng larawan ng hayop na siniselyuhan ang matatalinong dalaga sa isang karanasang nagbibigay-daan sa kanila na makatawid sa yugto ng pag-uusig na nagsisimula sa batas ng Linggo, kung kailan ang pambansang apostasya ay sinusundan ng pambansang pagkasira, at sinisimulan ni Satanang ang kaniyang mga kagila-gilalas na gawa?

“Imposible na ilarawan ang karanasan ng bayan ng Diyos na mabubuhay sa lupa kapag pinagsanib ang makalangit na kaluwalhatian at ang pag-uulit ng mga pag-uusig ng nakaraan. Sila’y lalakad sa liwanag na nagmumula sa luklukan ng Diyos. Sa pamamagitan ng mga anghel ay magkakaroon ng walang patid na pakikipag-ugnayan sa pagitan ng langit at lupa. At si Satanang, napalilibutan ng masasamang anghel at inaangkin na siya ang Diyos, ay gagawa ng sari-saring himala upang linlangin, kung maaari, pati ang mga hinirang.” Testimonies, tomo 9, 16.

Nagbibigay ng mga puna si Sister White hinggil sa mensaheng iniharap ni Cristo sa sinagoga sa Capernaum na nakatala sa ika-anim na kabanata ng Juan. Matatagpuan ang kaniyang mga puna sa *The Desire of Ages*, sa kabanatang pinamagatang *The Crisis in Galilee*. Doon, binibigyang-diin niya na hindi gumawa si Cristo ng anumang pagsisikap upang hadlangan ang paghihimagsik na naganap sa Juan 6, bagaman lubos Niyang nalalaman na mawawalan Siya noon ng higit na maraming alagad kaysa sa alinmang ibang panahon ng Kaniyang ministeryo sa gitna ng mga tao.

Nang iharap ni Jesus ang katotohanang sumusubok na naging sanhi upang marami sa Kaniyang mga alagad ay tumalikod, alam Niya ang magiging bunga ng Kaniyang mga salita; ngunit mayroon Siyang isang layunin ng kahabagan na dapat tuparin. Nakita Niya nang una pa na sa oras ng tukso, ang bawa’t isa sa Kaniyang minamahal na mga alagad ay mahigpit na masusubok. Ang Kaniyang pag-agonya sa Getsemani, ang Kaniyang pagkakanulo at pagkakatapako sa krus, ay magiging para sa kanila isang lubhang mabigat na pagsubok. Kung walang naunang pagsubok na ibinigay, marami sanang nakabilang sa kanila na pinakikilos lamang ng makasariling mga motibo. Nang ang kanilang Panginoon ay hinatulan sa bulwagan ng paghuhukom; nang ang karamihang nagpugay sa Kaniya bilang kanilang hari ay lumait at

umalipusta sa Kaniya; nang ang nang-uuyam na karamihan ay humiyaw, “Ipako Siya sa krus!”—nang mabigo ang kanilang makalupang mga ambisyon, ang mga makasariling ito, sa pagwawaksi sa kanilang katapatan kay Jesus, ay sana’y naghatid sa mga alagad ng isang mapait, nagpapabigat-sa-pusong dalamhati, bukod pa sa kanilang pighati at pagkadismaya sa pagkaguhong ng kanilang pinakamimithing mga pag-asa. Sa oras na iyon ng kadiliman, ang halimbawa ng mga tumalikod sa Kaniya ay maaaring nakaakay pa ng iba upang sumunod sa kanila. Nguni’t pinangyari ni Jesus ang krisis na ito habang, sa pamamagitan ng Kaniyang personal na presensya, maaari pa Niyang patibayin ang pananampalataya ng Kaniyang tunay na mga tagasunod.

"Maawain na Manunubos, na, may ganap na kaalaman sa kapahamakang naghihintay sa Kanya, ay malumanay na pinakinis ang landas para sa mga alagad, inihanda sila para sa kanilang kataas-taasang pagsubok, at pinatibay sila para sa pangwakas na pagsubok!" *The Desire of Ages*, 394.

Ang Batas ng Linggo ang pangwakas na pagsubok kung saan nahahayag ang likas. Bago ang pangwakas na pagsubok, si Cristo, na kailanma’y hindi nagbabago, ay nagpapahintulot ng isang pagsubok na sa pamamagitan nito’y pagpapasyahan ang walang hanggang kapalaran ng Kaniyang bayan. Ito ay isang pagsubok na kailangan nilang mapagtagumpayan bago sila matatakan, at bago magsara ang kanilang probasyon sa Batas ng Linggo. Ito ay isang propetikong pagsubok na naghahanda sa matatalinong dalaga “para sa kanilang koronang pagsubok, at nagpapalakas sa kanila para sa pangwakas na pagsubok!” Ang kanilang “koronang pagsubok” ay ang kanilang koronang pagsubok, sapagkat ang matatalinong dalaga ang mga “nilinis, pinaputi, at sinubok.” Ang pangwakas na pagsubok ang kanilang koronang pagsubok, at sa panahong yaon ng pagsubok, ang matatalinong dalaga “ay lalakad sa liwanag na nagmumula sa luklukan ng Diyos.” Ano ang nasa loob ng prosesong pagsubok na kinakatawan bilang “ang pagbuo ng larawan ng hayop” na naghahanda sa matatalinong dalaga para sa koronang pagsubok at nagpapahintulot sa kanila na lumakad sa liwanag na nagmumula sa luklukan ng Diyos? Ano ang liwanag na nagmumula sa luklukan ng Diyos?

At nang buksan niya ang ikapitong tatak, nagkaroon ng katahimikan sa langit sa loob ng humigit-kumulang kalahating oras. At nakita ko ang pitong anghel na nakatayo sa harap ng Diyos; at sa kanila’y ibinigay ang pitong trompeta. At may dumating pang isang anghel at tumayo sa dambana, na may hawak na gintong insensaryo; at sa kanya’y ibinigay ang maraming insenso, upang ihandog niya ito, kalakip ng mga panalangin ng lahat ng mga banal, sa ibabaw ng gintong dambanang nasa harap ng trono. At ang usok ng insenso, na kasama ng mga panalangin ng mga banal, ay umakyat sa harap ng Diyos mula sa kamay ng anghel. At kinuha ng anghel ang insensaryo, at pinuno iyon ng apoy mula sa dambana, at inihagis niya iyon sa lupa; at nagkaroon ng mga tinig, at mga kulog, at mga kidlat, at isang lindol. *Apocalipsis* 8:1-5.

Sa mga huling araw, sa panahong natutupad ang talinghaga ng sampung dalaga at ang isang daan at apatnapu’t apat na libo ay tinatatakan, binubuksan ang ikapitong tatak at tinutukoy nito ang paghahagis ng apoy sa lupa bilang tugon sa mga panalangin ng mga banal. Ang apoy na inihahagis sa pangwakas at ganap na katuparan ng talinghaga ng sampung dalaga ay ang mensahe ng sigaw sa

hatinggabi, gaya ng inilarawan sa tipo ng pagbubuhos ng Banal na Espiritu sa pulong-kampo sa Exeter, at ng pagbubuhos ng Banal na Espiritu sa Pentekostes, na doon ay inilarawan bilang apoy. Pansinin ang komentaryo ni Sister White hinggil sa mensahe ng sigaw sa hatinggabi.

Ang mga tumanggi sa unang mensahe ay hindi napakinabangan ang ikalawa; hindi rin nila napakinabangan ang sigaw sa hatinggabi, na may layuning ihanda sila upang pumasok na kasama ni Jesus sa pamamagitan ng pananampalataya sa Kabanal-banalang Dako ng makalangit na santuwaryo. At sa pagtanggap sa dalawang naunang mensahe, lubhang pinadilim nila ang kanilang kaunawaan anupa't wala na silang nakikitang liwanag sa mensahe ng ikatlong anghel, na nagpapakilala ng daan patungo sa Kabanal-banalang Dako. Nakita ko na, kung paanong ipinako ng mga Judio si Jesus sa krus, gayon din ipinako sa krus ng mga iglesyang sa pangalan lamang ang mga mensaheng ito; kaya't wala silang kaalaman sa daan patungo sa Kabanal-banalang Dako, at hindi sila mapapakinabangan ng pamamagitan ni Jesus doon. Gaya ng mga Judio na naghahandog ng kanilang mga walang-saysay na hain, iniaalay nila ang kanilang mga walang-saysay na panalangin sa silid na iniwan na ni Jesus; at si Satanas, na nalulugod sa panlilinlang, ay nag-aanyong relihiyoso at iginigiya ang isipan ng mga nagpapakilalang Kristiyanong ito sa kanyang sarili, na kumikilos sa pamamagitan ng kanyang kapangyarihan, ng kanyang mga tanda at mga kabulaanang kababalaghan, upang itali sila sa kanyang silo. *Early Writings*, 259-261.

Sa kasaysayan ng mga Millerite, ang pagsubok ng mensahe ng sigaw sa hatinggabi "ay upang ihanda silang pumasok kasama si Jesus sa pamamagitan ng pananampalataya sa Kabanal-banalang Dako ng santuwaryong makalangit." Ang mensahe ng sigaw sa hatinggabi na ngayo'y umuunlad ay inilalarawan din bilang ang pagsubok sa pagbuo ng larawan ng hayop. Kapwa sila ang pagsubok na humahantong sa pagtatapos ng panahon ng probasyon, kung saan nahahayag ang karakter. Nang pumasok ang mga Millerite sa Kabanal-banalang Dako sa pamamagitan ng pananampalataya, muling nasubok ang kanilang pananampalataya. Ang pananampalataya ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay susubukin sa Batas ng Linggo, ngunit ipinangako sa kanila na sila'y magiging ligtas, sapagkat sila'y lalakad "sa liwanag na nagmumula sa" ikapitong tatak, na nabuksan nang ang mensahe ng sigaw sa hatinggabi ay nagsimulang alisin sa pagkakaselyo noong Hulyo 2023.

Ang mensaheng naalisan ng tatak noong panahong iyon ay napatutunayan sa pamamagitan ng metodolohiyang linya-sa-linya, na siyang metodolohiya ng huling ulan. Nagsimulang umambon ang huling ulan noong 2001, at nagsimula ang pangwakas na pagsubok sa Adventismo. Noong Hulyo 2023, nagsimula ang pangwakas na yugto sa proseso ng pagsubok na magtatapos sa batas ng Linggo, nang dumating ang mensahe ng sigaw sa hatinggabi, na siya ring huling ulan, na siya ring pagdami ng kaalaman na nalilikha kapag nabubuksan ang ikapitong tatak, at siya rin ang pagbubukas ng pitong kulog, gayundin ang Apocalipsis ni Jesu-Cristo. Lahat ng mga linya na kumakatawan sa pagbubukas ng liwanag na propetiko ay kinikilalang nabuksan sa nakatagong kasaysayan ng talatang apatnapu ng ikalabing-isang kabanata ng Daniel.

Sa naturang nakatagong kasaysayan ay kinakatawan ang linya ng tatlong pangunahing pananda ng Saligang-Batas. Ito ang linya kung kailan nagkakaisa ang simbahan at estado upang buuin ang larawan ng hayop. Taglay nito ang isang linyang propetiko na tumutukoy sa mga pangulo ng

Estados Unidos, na nagpapamalas ng dinamika ng mga pakikibakang politikal na nagaganap sa kasaysayan ng sungay ng Republikanismo ng hayop na mula sa lupa. Kabilang sa linyang iyon ang magkaparalelong mga kasaysayan ng dalawang pangunahing partidong politikal ng Estados Unidos. Ang linyang iyon ay malapit na kaugnay ng sungay ng tumalikod na Protestantismo mula sa pasimula nito noong 1844, hanggang sa agawin nito ang kontrol ng pamahalaang sibil sa batas-Linggo.

Ang propetikong papel ng tumalikod na Protestantismo ay kinabibilangan ng patotoo ng Dinastiyang Hasmoneo bilang sagisag ng tumalikod na Protestantismo. Sa likuran ng linya ng sungay ng tumalikod na Protestantismo ay naroon din ang linya ng Laodiceang Iglesia Adventista ng Ikapitong Araw. Mula sa linya ng Laodiceang Adventismo ay naroon ang linya ng isang daan apatnapu't apat na libo. Ang nakatagong kasaysayang iyon ay mayroon ding linya ng Islam ng ikatlong sa aba. May linya ang Rusya, may linya ang Nagkakaisang Bansa at, siyempre, may linya ang kapangyarihang papal.

Kung ang isang mag-aaral ng propesiya ay magpakasigasig na gaya ng isang taga-Berea na nabubuhay sa mga huling araw, magpapakabusog siya sa mga linyang natukoy sa nakatagong kasaysayan ng talatang apatnapu. Kukunin ng mag-aaral ng propesiya ang aklat mula sa kamay ng anghel at kakainin ito. Pagdating ng pangwakas na pagsubok ng batas ng Linggo, hindi lamang naunawaan na niya ang mensahe ng sigaw sa hatinggabi na inalisan ng selyo, kundi lubos din niyang mauunawaan kung paano nahubog ang larawan ng halimaw sa Estados Unidos.

Ang liwanag ng ikapitong tatak ay nagmumula sa luklukan at, sa konteksto ng talinghaga ng sampung dalaga, ito ang mensahe ng hatinggabing sigaw. Ang mensahe ng hatinggabing sigaw ang naghahanda sa mga matatalinong dalaga para sa kapanahunan kung kailan mauulit ang mga pag-uusig ng nakaraan.

"Sa muling pagsusuri ng ating nakaraang kasaysayan, matapos malakbay ang bawat hakbang ng pagsulong hanggang sa ating kasalukuyang katayuan, masasabi kong Purihin ang Diyos! Habang nakikita ko ang ginawa ng Diyos, napupuspos ako ng pagkamangha at ng pagtitiwala kay Cristo bilang Pinuno. Wala tayong dapat ikatakot sa hinaharap maliban kung kalilimutan natin kung paano tayo pinatubayan ng Panginoon, at ang Kanyang pagtuturo sa ating nakaraang kasaysayan." Mga Patotoo para sa mga Ministro, 31.

Pinangungunahan ng Panginoon ang Kanyang bayan sa proseso ng pagsubok na nagsimula noong Hulyo 2023. Kabilang sa Kanyang pangunguna ang pagbubukas ng salitang propetiko hinggil sa nakatagong kasaysayan ng talatang apatnapu. Ang kasaysayang iyon ay tumutukoy kung paano nabubuo ang larawan ng hayop sa Estados Unidos, at, siyempre, higit pa kaysa sa nasabing bahagi lamang ng mga pangyayari sa katapusan ng panahon. Kapag tayo'y masumpungan sa sukdulang pagsubok sa Batas ng Linggo, kapag ang mga pag-uusig ng nakaraan ay nagsisimulang maulit, "wala tayong dapat ikatakot sa hinaharap, maliban kung ating malilimutan ang paraan ng pag-akay ng Panginoon sa atin, at ang Kanyang pagtuturo sa ating nakaraang kasaysayan."

Sa pagdating ng batas ng Linggo, ang "nakaraang kasaysayan" ay mauulit sa panahon ng pagbuo ng larawan ng hayop sa Estados Unidos. Ang Leon ng lipi ni Juda ay inalisan ng selyo ang

pangwakas na mensahe at inakay ang Kanyang bayan sa nakatagong kasaysayan ng talatang apatnapu. Doon, tinuruan Niya ang Kanyang bayan na hindi lamang unawain ang Kanyang salitang propetiko, kundi pati ang pribilehiyo at pananagutan na kamtin ang isang karanasang magpapakarapat-dapat sa kanila upang mapasama sa mga kabilang sa Kanyang bayan na nakatakdang maging Kanyang mga kinatawan sa pangwakas na krisis.

Isa sa mga katangiang propetiko ng mga taong iyon ay marunong silang lumakad ayon sa liwanag na nagmumula sa luklukan. Ang liwanag na iyon ay ang liwanag ng nakatagong kasaysayan ng talatang apatnapu, na naglalarawan nang masusi sa pinakamaliliit na detalye ng mga dinamika pangrelihiyon, pampulitika, panlipunan, at pang-ekonomiya na sangkot sa pagtatayo ng larawan ng hayop sa Estados Unidos. Ang liwanag na kinikilala hinggil sa banal na kasaysayang ito ay nalilikha sa pamamagitan ng paglalapat ng linya sa ibabaw ng linya, kaunti rito at kaunti roon, at iyon ang liwanag na naglalarawan sa kasaysayan kapag muling pinasimulan ang mga pag-uusig ng nakaraan.

Ang mga nakauunawa sa paglago ng kaalaman ay ang marurunong, at ang paglago ng kaalaman ay hinggil sa pagkakabuo ng larawan ng hayop, at mauunawaan ng marurunong ang kasaysayan ng pagkakabuo ng larawan ng hayop sa sanlibutan bago pa dumating ang kasaysayang iyon. Si Jesus, bilang Alfa at Omega, ay sa tuwina'y inilalarawan ang wakas ng isang bagay sa pamamagitan ng pasimula nito.

Mahalagang tandaan na ang siping kung saan tinukoy ni Sister White na ang bayan ng Diyos ay lalakad sa liwanag na nagmumula sa trono ay ang pagwawakas ng unang kabanata ng Testimonies, tomo siyam. Nagsisimula ang kabanatang iyon sa pahina labing-isa, kaya nagsisimula ito sa siyam-labing-isa, at nagwawakas sa paglalarawan ng batas ng Linggo. Inilalarawan nito ang kapanahunang nabubuo ang larawan ng hayop at nahahayag ang isang daan at apatnapu't apat na libo, subalit tanging kung taglay mo ang pananampalatayang makita ang kabanatang iyon sa gayong paraan.

Bilang unang seksiyon ng ikasiyam na tomo, nagsisimula ito sa pagtukoy na iyon at gumagamit ng pamagat na "Para sa Pagdating ng Hari." Maliwanag na tumutukoy ito hindi lamang sa Ikalawang Pagparito ni Cristo, kundi pati sa talinghaga ng sampung dalaga, sapagkat ang pamagat ng seksiyon ay sumisipi kay Pablo.

Seksyon 1-Para sa Pagdating ng Hari

"Kaunti pang panahon, at Siya na paririto ay darating, at hindi na magluluwat." Hebreo 10:37.

Ang sumusunod na dalawang talata ay hindi isinama, ngunit nag-aambag ang mga ito sa liwanag ng sipi.

Sapagkat kaunti pang panahon, at ang darating ay darating at hindi magluluwat. Ngayon, ang matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan ng pananampalataya; ngunit kung ang sinuman ay umurong, ang aking kaluluwa ay hindi malulugod sa kaniya. Ngunit hindi tayo kabilang sa mga umuurong tungo sa kapahamakan, kundi sa mga sumasampalataya sa ikaliligtas ng kaluluwa. Hebreo 10:37-39.

Si Pablo ay tumutukoy kay Habakuk, kung saan isinasalungat ang mga tapat na dalagang matatalino sa mga sinasabi ni Pablo na "umuurong tungo sa kapahamakan." Ganito ang sinabi ni Habakuk:

Narito, ang kaluluwa niyang palalo ay hindi matuwid sa kaniya; ngunit ang matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan ng kaniyang pananampalataya. Habakkuk 2:4.

Ang panahon ng paghihintay ni Habakuk ay ang panahon ng paghihintay ng sampung dalaga, at ang kabanata tungkol sa dumarating na Hari, kaugnay ng mga salita ni Pablo sa aklat ng mga Hebreo, ay tumutukoy sa ganap na katuparan at paglalapat ng kabanatang ito sa panahon ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang panahong iyon ay nagsimula noong Setyembre 11, 2001 at magwawakas sa batas sa Linggo, na siyang huling krisis ng Adbentismong Laodiceano; at sa talinhaga ng sampung dalaga, ito ang pagpapamalas ng likas sa panahon ng batas sa Linggo. Ang mga huling talata ng kabanata ay tumatalakay sa batas sa Linggo, at ang kabanata ay nagsisimula sa pagtalakay sa Setyembre 11, 2001.

Ang Huling Krisis

Namumuhay tayo sa panahon ng wakas. Ang mabilis na natutupad na mga tanda ng panahon ay nagpapahayag na malapit na ang pagdating ni Cristo. Ang mga araw na ating kinabubuhayan ay mabigat at mahalaga. Ang Espiritu ng Diyos ay unti-unti ngunit tiyak na binabawi mula sa sanlibutan. Ang mga salot at mga hatol ay bumabagsak na sa mga humahamak sa biyaya ng Diyos. Ang mga kalamidad sa lupa at sa dagat, ang hindi matatag na kalagayan ng lipunan, at ang mga babala ng digmaan ay nagbabadya. Ipinahahayag nila ang paglapit ng mga pangyayaring may sukdulang kalakhan.

Ang mga kasangkapan ng kasamaan ay pinagsasama-sama ang kanilang mga puwersa at pinatitibay ang kanilang hanay. Sila'y nagpapalakas para sa huling dakilang krisis. Malalaking pagbabago ay malapit nang maganap sa ating sanlibutan, at ang mga pangwakas na pangyayari ay magaganap nang mabilis.

Ang kalagayan ng mga pangyayari sa sanlibutan ay nagpapakita na ang mga panahong puno ng kaguluhan ay sumapit na sa atin. Ang mga pahayagang araw-araw ay hitik sa mga palatandaan ng isang kakilakilabot na tunggalian sa nalalapit na panahon. Madalas nagaganap ang mga mapangahas na pagnanakaw. Karaniwan na ang mga welga. Sa lahat ng dako nagaganap ang pagnanakaw at pagpaslang. Ang mga taong sinasapian ng mga demonyo ay kumikital ng buhay ng mga lalaki, mga babae, at maliliit na bata. Ang mga tao ay nahuhumaling sa bisyo, at nangingibabaw ang bawat uri ng kasamaan.

Ang kaaway ay nagtagumpay sa pagbaluktot ng katarungan at sa pagpupuno sa mga puso ng mga tao ng pagnanasa sa makasariling pakinabang. "Ang katarungan ay nakatayo sa malayo; sapagkat ang katotohanan ay nabuwal sa lansangan, at ang katuwiran ay hindi makapasok." Isaias 59:14. Sa mga malalaking lunsod ay napakarami ang nabubuhay sa kahirapan at kahabag-habag na kalagayan, halos salat sa pagkain, masisilungan, at kasuotan; samantalang sa gayon ding mga lunsod ay may mga may higit pa sa ninanasa ng puso, na namumuhay nang marangya, ginugugol ang kanilang salapi sa mga bahay na saganang kasangkapan, sa

pagpapalamuti sa sarili, o, higit pang masama, sa pagtutustos sa kalayawan ng mga pita ng laman—sa alak, tabako, at iba pang mga bagay na sumisira sa mga kakayahan ng utak, nagpapasira sa timbang ng pag-iisip, at nagpapababa sa dangal ng kaluluwa. Ang mga daing ng nagugutom na sangkatauhan ay pumapailanlang sa harap ng Diyos, samantalang sa pamamagitan ng bawat uri ng pang-aapi at pangingikil ay nagtitipon ang mga tao ng napakalalaking kayamanan.

Sa isang pagkakataon, habang ako'y nasa Lungsod ng New York, ako'y tinawagan sa gabi upang masdan ang mga gusaling tumataas, palapag pagkatapos ng palapag, patungo sa langit. Ang mga gusaling ito ay tinitiyak na hindi tinatablan ng apoy, at itinayo upang luwalhatiin ang kanilang mga may-ari at mga tagapagtayo. Lalong pataas at pataas pa ang pag-angat ng mga gusaling ito, at sa mga ito'y ginamit ang pinakamamahaling mga materyales. Ang mga nagmamay-ari ng mga gusaling ito ay hindi nagtatanong sa sarili: "Paano natin pinakamainam na maluluwalhati ang Diyos?" Wala sa kanilang mga isipan ang Panginoon.

Naisip ko: 'O, nawa'y yaong mga naglalagak ng kanilang mga yaman sa ganitong paraan ay makita ang kanilang landasin gaya ng nakikita ito ng Diyos! Nagpapatayo sila ng mga maringal na gusali, ngunit kay kamangmang, sa paningin ng Tagapamahala ng sansinukob, ang kanilang mga panukala at katha. Hindi nila pinag-aaralan, sa buong kakayahan ng puso at isipan, kung paano nila luluwalhatiin ang Diyos. Nawala na sa kanilang paningin ito, ang unang tungkulin ng tao.'

Habang itinatayo ang mga matatayog na gusaling ito, nagalak ang mga may-ari, taglay ang mapag-ambisyong kapalaluan, sapagkat mayroon silang salaping magagamit sa pagpapalayaw sa sarili at sa pagpapukaw ng panibugho ng kanilang mga kapitbahay. Marami sa salaping sa gayong paraan ay kanilang ipinuhunan ay nakuha sa pamamagitan ng labis na paniningil, sa pagpiga sa mga dukha. Nakalimutan nila na sa langit ay may talaan ng bawat transaksyong pangkalakalan; bawat likong kasunduan, bawat gawaing pandaraya, ay doong nakatala. Darating ang panahon na, sa kanilang pandaraya at kapalaluan, aabot ang mga tao sa isang hangganang hindi pahihintulutan ng Panginoon na kanilang lampasan, at matututuhan nila na may hangganan ang pagtitimpi ni Jehova.

Ang tanawing sumunod na lumitaw sa aking paningin ay isang hudyat ng sunog. Tumingin ang mga lalaki sa mga gusaling matatayog at inaakalang hindi tinatablan ng apoy at nagsabi: 'Lubos na ligtas ang mga iyan.' Ngunit ang mga gusaling ito ay tinupok na waring yari sa alkitran. Walang nagawa ang mga makinang pamatay-sunog upang pigilan ang pagkawasak. Hindi nagawang paandarin ng mga bumbero ang mga makina.

Ipinabatid sa akin na, pagdating ng takdang panahon ng Panginoon, kung walang naging pagbabago sa mga puso ng mga taong palalo at mapaghangad, matutuklasan ng mga tao na ang kamay na dating makapangyarihan upang magligtas ay magiging makapangyarihan upang pumuksa. Walang kapangyarihang makalupa ang makapipigil sa kamay ng Diyos. Walang anumang materyal na magagamit sa pagtatayo ng mga gusali na makapagsasanggalang sa mga ito laban sa pagkawasak kapag dumating ang takdang panahon ng Diyos upang ipataw ang nararapat na parusa sa mga tao dahil sa kanilang pagwawalang-bahala sa Kanyang kautusan at sa kanilang makasariling ambisyon.

Hindi marami, maging sa hanay ng mga tagapagturo at mga estadista, ang nakauunawa sa mga pinagbabatayang sanhi ng kasalukuyang kalagayan ng lipunan. Ang mga may hawak ng renda ng pamahalaan ay hindi nagagawang lutasin ang suliranin ng moral na katiwalian, karalitaan, pagkapulubi, at dumaraming krimen. Sila’y walang-saysay na nagsisikap na ilagay ang mga gawaing pangkalakalan sa higit na matatag na saligan. Kung higit na bibigyang-pansin ng mga tao ang mga turo ng salita ng Diyos, kanilang matatagpuan ang kasagutan sa mga suliraning nakalilito sa kanila.

Inilalarawan ng Banal na Kasulatan ang kalagayan ng sanlibutan bago ang ikalawang pagparito ni Cristo. Tungkol sa mga taong sa pamamagitan ng pandarabong at pangongikil ay nagtitipon ng malaking kayamanan, nasusulat: “Nagbunton kayo ng kayamanan para sa mga huling araw. Masdan, ang upa ng mga manggagawang umani sa inyong mga bukirin, na inyong ipinagkait sa pamamagitan ng pandaraya, ay sumisigaw; at ang mga daing ng mga umani ay nakarating sa mga tainga ng Panginoon ng mga hukbo. Namuhay kayo sa kalayawan sa lupa, at naging malayaw; pinataba ninyo ang inyong mga puso, na gaya sa araw ng patayan. Hinatulan ninyo at pinatay ang matuwid; at hindi siya lumalaban sa inyo.” Santiago 5:3-6.

Ngunit sino ang bumabasa sa mga babalang ibinibigay ng mga tanda ng panahon na mabilis na natutupad? Anong impresyon ang naidudulot sa mga taong makamundo? Anong pagbabago ang nakikita sa kanilang saloobin? Wala—gaya lamang ng nakita sa saloobin ng mga naninirahan sa sanlibutan noong kapanahunan ni Noe. Lubos na nalulon sa mga gawaing makamundo at kalayawan, ang mga tao bago ang Baha “hindi nila nalaman hanggang dumating ang Baha, at tinangay silang lahat.” Mateo 24:39. Mayroon silang mga babalang mula sa langit, ngunit tumanggi silang makinig. At sa kasalukuyan, ang sanlibutan, lubos na walang pakialam sa tinig ng Diyos na nagbababala, ay nagmamadaling patungo sa walang-hanggang kapahamakan.

Ang sanlibutan ay pinupukaw ng espiritu ng digmaan. Ang propesiya sa ikalabing-isang kabanata ng Daniel ay halos naabot na ang ganap na katuparan nito. Di maglalaon, magaganap ang mga tagpo ng kapighatian na binanggit sa mga propesiya.

'Narito, ang Panginoon ay ginagawang walang laman ang lupa, at ginagawang tiwangwang, at ibinabaligtad ito, at pinapangalat sa lahat ng dako ang mga nananahan doon.... Sapagkat kanilang nilabag ang mga kautusan, binago ang alituntunin, sinira ang walang hanggang tipan. Kaya’t sinakmal ng sumpa ang lupa, at ang mga nananahan doon ay nalugmok sa kasiraan.... Tumitigil ang kasayahan ng mga tamburin, nagwawakas ang ingay ng mga nagagalak, tumitigil ang kagalakan ng alpa.' Isaias 24:1-8.

'Aba, sa araw! sapagkat ang araw ng Panginoon ay malapit na, at gaya ng paglipol mula sa Makapangyarihan ay darating ito.... Ang binhi ay nabubulok sa ilalim ng kanilang mga bugal ng lupa, ang mga kamalig ay natiwangwang, ang mga imbakan ay nawasak, sapagkat ang butil ay nalalanta. O gaano ang pagdaing ng mga hayop! ang mga kawan ng baka ay nagugulumihanan, sapagkat wala silang pastulan; oo, ang mga kawan ng tupa ay natiwangwang.' 'Ang baging ay natuyo, at ang punong igos ay nalalanta; ang punong granada, pati ang punong palma, at ang punong mansanas, maging ang lahat ng punong kahoy sa parang, ay nangalalanta: sapagkat ang kagalakan ay nalanta mula sa mga anak ng tao.' Joel

1:15-18, 12.

'Nasasaktan ako sa kaibuturan ng aking puso; ... Hindi ako makapanatiling tahimik, sapagka't narinig mo, O kaluluwa ko, ang tunog ng pakakak, ang hudyat ng digmaan. Pagkawasak sa pagkawasak ay isinisigaw; sapagka't ang buong lupain ay sinalanta.' Jeremias 4:19, 20.

'Aking minasdan ang lupa, at, narito, ito'y walang anyo at walang laman; at ang kalangitan ay walang liwanag. Aking minasdan ang mga bundok, at, narito, sila'y nayanig, at ang lahat ng mga burol ay umuga nang bahagya. Aking minasdan, at, narito, walang tao, at ang lahat ng mga ibon sa himpapawid ay nagsitakas. Aking minasdan, at, narito, ang mabungang pook ay naging ilang, at ang lahat ng mga lungsod nito ay naigiba.' Mga talata 23-26.

"Sa aba! sapagkat dakila ang araw na yaon, anupa't walang gaya niyon: yaon nga ang panahon ng kabagabagan ni Jacob; ngunit siya'y maliligtas din mula roon." Jeremias 30:7.

Hindi lahat sa sanlibutang ito ay nakipanig sa kaaway laban sa Diyos. Hindi lahat ay naging taksil. May iilang tapat na tunay sa Diyos; sapagkat isinulat ni Juan: "Narito ang mga tumutupad sa mga utos ng Diyos, at ang pananampalataya ni Jesus." Apocalipsis 14:12. Hindi magtatagal ay sisiklab ang mabangis na labanan sa pagitan ng mga naglilingkod sa Diyos at ng mga hindi naglilingkod sa Kanya. Hindi magtatagal, ang lahat ng maaaring yanigin ay yayanigin, upang ang mga bagay na hindi maaaring yanigin ay manatili.

Si Satanas ay isang masigasig na mag-aaral ng Bibliya. Alam niya na maikli na ang kanyang panahon, at sa bawat pagkakataon ay pinagsisikapang niyang hadlangan ang gawain ng Panginoon sa mundong ito. Hindi maisalarawan ang karanasan ng bayan ng Diyos na mabubuhay pa sa lupa kapag nagsasanib ang kaluwalhatian ng makalangit at ang pag-uulit ng mga pag-uusig ng nakaraan. Lalakad sila sa liwanag na nagmumula sa luklukan ng Diyos. Sa pamamagitan ng mga anghel ay magkakaroon ng walang patid na pakikipag-ugnayan sa pagitan ng langit at lupa. At si Satanas, napapaligiran ng masasamang anghel, at nag-aangking siya ang Diyos, ay gagawa ng sari-saring himala upang dayain, kung maaari, pati ang mga hinirang. Hindi matatagpuan ng bayan ng Diyos ang kanilang kaligtasan sa paggawa ng mga himala, sapagkat pipekehin ni Satanas ang mga himalang gagawin. Ang bayan ng Diyos na nasubok at napatunayang tapat ay matatagpuan ang kanilang kapangyarihan sa tanda na binanggit sa Exodo 31:12-18. Dapat silang manindigan sa buhay na Salita: 'Nasusulat.' Ito lamang ang kaisa-isang saligan na mapagtatayuan nila nang matatag. Yaong mga sumira sa kanilang tipan sa Diyos ay, sa araw na iyon, magiging walang Diyos at walang pag-asa.

Ang mga sumasamba sa Diyos ay lalong mabibigyang-tangi sa pamamagitan ng kanilang pagpapahalaga sa ikaapat na utos, sapagkat ito ang tanda ng kapangyarihang lumalang ng Diyos at ang patotoo sa Kanyang karapatan sa pagpitagan at pagpupugay ng tao. Ang masasama ay makikilala sa kanilang pagsisikap na gibain ang alaala ng Maylalang at itanghal ang institusyon ng Roma. Sa kinasasapitan ng tunggalian, ang buong daigdig ng mga Kristiyano ay mahahati sa dalawang malaking pangkat: yaong mga tumutupad sa mga utos ng Diyos at may pananampalataya ni Jesus, at yaong mga sumasamba sa hayop at sa kaniyang larawan, at tumatanggap ng kaniyang tanda. Bagaman magbubuklod ang simbahan at ang estado upang pilitin ang lahat, 'maliit at dakila, mayaman at dukha, malaya at alipin,' na

tanggapin ang tanda ng hayop, gayunma'y hindi ito tatanggapin ng bayan ng Diyos. Apocalipsis 13:16. Namalas ng propeta ng Patmos ang 'mga nagtagumpay laban sa hayop, at laban sa kaniyang larawan, at laban sa kaniyang tanda, at laban sa bilang ng kaniyang pangalan, na nakatayo sa dagat na parang salamin, na may mga alpa ng Diyos,' at inaawit ang awit ni Moises at ng Kordero. Apocalipsis 15:2.

"Mga nakapanghihilakbot na pagsubok at pagdursa ang naghihintay sa bayan ng Diyos. Ang diwa ng digmaan ay nagpapakilos sa mga bansa mula sa isang dulo ng lupa hanggang sa kabila. Ngunit sa gitna ng darating na panahon ng kapighatian—isang panahon ng kapighatian na kailanma'y hindi pa naganap mula pa nang magkaroon ng isang bansa—ang hinirang na bayan ng Diyos ay mananatiling di-natitinag. Hindi sila malilipol ni Satanas at ng kanyang hukbo, sapagkat ang mga anghel na nakahihigit sa lakas ay iingatan sila." Testimonies, tomo 9, 11-17.

Ang isang daan at apatnapu't apat na libo, na "subok at napatunayang bayan ng Diyos," ang Kanyang "hinirang na bayan," ay "mananatiling hindi natitinag" kapag naulit ang "mga pag-uusig ng nakaraan." Ang liwanag na kanilang "lalakaran" ay ang liwanag ng mensahe ng ikapitong tatak, na siyang sigaw sa hatinggabi, na siyang liwanag na nagpapakilala ng pagkakabuo ng larawan ng hayop.